

I medfør af § 36 stk. 1 i Landstingets Forretningsorden fremsætter jeg følgende spørgsmål til Landsstyret:

Spørgsmål til Landsstyret omkring den grønlandske menighed
(Landstingsmedlem Astrid Fleischer Rex, Demokraterne)

1. Kan Landsstyret bekræfte, hvorvidt det er korrekt, at præsteansættelser i nord- og sydregionerne fremstår så restriktive, at man som sydregionspræst tilsyneladende ikke kan blive ansat i nordregionen - dette selv om den kommune man søger til, end ikke har en eneste præst ansat? Kan Landsstyret i bekræftende fald oplyse, hvad grunden hertil kan være?
2. Er det korrekt, at præsterne er nødsaget til at bo i gamle præsteboliger, som ofte er bevaringsværdige, og som netop derfor er dyre at restaurere? Ser Landsstyret det presserende behov for forbedring af præsternes boligforhold og for at give præsteboligerne et løft?
3. Er det korrekt, at der i KIIP kun er en konsulent til varetagelse af menighedsområdet, og at denne konsulent samtidig har flere andre arbejdsområder? Er der mulighed for, at der kan blive ansat en konsulent udelukkende til varetagelse af menighedsområdet?
4. Indgår det i Landsstyrets plan, at der skal ansættes flere medarbejdere til at tage sig af menighedsområdet, med placering under biskoppens ansvarsområde?

Begrundelse:

Demokraterne finder det vigtigt, at menigheden i Grønland har de bedste vilkår, herunder også hvad angår de fysiske rammer for præsterne.

Set med Demokraternes øjne er menighedens forhold i dagens Grønland ikke tilfredsstillende. Hverken arbejds- eller boligforhold for præsterne er optimale. Derfor er det vigtigt at få klarlagt, hvilke tanker Landsstyret har omkring forbedringer og indsatser på menighedsområdet.

Mange præsteboliger er i dag usunde og kolde, bevaringsværdige bygninger, hvor præsterne selv kan virke som "kustoder" i disse.

Demokraterne er af den opfattelse, at der bør ansættes flere medarbejdere til at tage sig af menighedsområdet, såvel i KIIP som under biskoppens ansvarsområde.